

MHMPXP9VOY0E

*Vyřizováno dne:
16. 11. 2018*

Toto rozhodnutí nabylo
právní moci dne *24. 11. 2018*
za Magistrát hl. m. Prahy *FIS*
V Praze dne *4. 11. 2019* -dle rozdělovníku-
-314-

Váš dopis zn./ze dne:

Vyřizuje/tel.:

Č. j.:

JUDr. Marie Fischerová

MHMP 1848973/2018

236 002 089

Sp. zn.:

Počet listů/příloh: 8/0

S-MHMP 1181716/2018 Fischerová

Datum:

14.11.2018

Příkaz

Magistrát hlavního města Prahy, odbor památkové péče (dále jen MHMP OPP), jako věcně a místně příslušný správní orgán státní památkové péče na území hlavního města Prahy dle ustanovení § 36 odst. 1 písm. b) zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů (dále jen památkový zákon), a ustanovení § 62 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen ZOP), **rozhodl** v souladu s ustanovením § 90 ZOP a ustanovením § 150 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen správní řád) **t a k t o** :

Právnícká osoba [REDAKCE]

[REDAKCE] se uznává vinnou z přestupku dle ustanovení § 35 odst. 2 písm. f) památkového zákona, kterého se jako stavebník dopustila tím, že v přesně nezjištěné době - nejdříve dne 25.11.2015 a nejpozději dne 23.5.2018, zahájila stavební činnost na nemovitosti (pozemku) [REDAKCE], k. ú. Újezd u Průhonice, Ke Splavu, Praha 4, aniž by splnila oznamovací povinnost stanovenou ust. § 22 odst. 2 památkového zákona vůči Archeologickému ústavu Akademie věd ČR. Předmětný pozemek se nachází na území s archeologickými nálezy.

Stavební činnost konkrétně spočívá ve stavbě rodinného domu (o celkové výměře 590 m² zastavěné plochy (minimální hloubka základové spáry 0,5 metru do rostlého terénu), zahloubeného venkovního bazénu (o rozměrech 10,7m x 4,6m x 1,7 m), zahradního jezírka o ploše 129,5 m², výkopů pro přípojky inženýrských sítí a technologie pro odvádění a vsakování dešťové vody.

Za spáchání přestupku ukládá MHMP OPP právnické osobě [REDAKCE] [REDAKCE] dle ustanovení § 90 odst. 1 ZOP a § 46 odst. 1 ZOP a § 35 odst. 5 písm. b) památkového zákona **správní trest pokuty** ve výši **15 000 Kč** (slovy patnácttisíc korun).

Pokuta je splatná do 30 dnů ode dne právní moci rozhodnutí (příkazu) o jejím uložení na účet číslo **30015-5157998/6000**, k. s. **0558**, v. s. **4200001505**, PPF banka, a.s., Evropská 2690/17, Praha 6.

Odůvodnění:

MHMP OPP zjistil dne 2.7.2018 při výkonu svěřených pravomocí, že na pozemku [REDAKCE] [REDAKCE] k. ú. Újezd u Průhonic, ul. Ke Splavu, Praha 4, byl postaven rodinný dům a byly realizovány další související stavební úpravy. Záměr provádět stavební činnost na dotčeném pozemku, který se nachází na území s archeologickými nálezy, nebyl před zahájením prací v rozporu s ust. § 22 odst. 2 památkového zákona stavebníkem oznámen Archeologickému ústavu Akademie věd České republiky.

Dle ust. § 22 odst. 1 památkového zákona jsou stavebníci již od doby přípravy stavby povinni tento záměr oznámit Archeologickému ústavu a umožnit jemu nebo oprávněné organizaci provést na dotčeném území záchraný archeologický výzkum. Tato povinnost tedy stavebníkovi vyplývá ze zákona.

Dle ustanovení § 35 odst. 2 písm. f) památkového zákona se právnická osoba dopustí přestupku tím, že nesplní oznamovací povinnost stanovenou v § 21 odst. 4, § 22 odst. 2 nebo § 23 odst. 2 tohoto zákona. Za jeho spáchání může příslušný orgán státní památkové péče (v Praze MHMP OPP) uložit právnické osobě nebo podnikající fyzické osobě v souladu s ust. § 35 odst. 5 písm. b) památkového zákona pokutu až do výše 4 000 000 Kč.

MHMP OPP ověřil, že k oznámení dle ust. § 22 odst. 1 památkového zákona nedošlo. Přípisem ze dne 20.8.2018 požádal MHMP OPP Archeologický ústav Akademie věd České republiky, se sídlem Letenská 4, 118 01 Praha 1 (dále jen Archeologický ústav) o sdělení, zda byla stavebníkem před zahájením stavebních úprav na dotčeném pozemku splněna povinnost oznámit Archeologickému ústavu záměr provádět stavební činnost či jinou činnost, kterou by mohlo být ohroženo provádění archeologických výzkumů na území s archeologickými nálezy dle § 22 odst. 2 památkového zákona, a jak cenná je uvedená lokalita z archeologického hlediska a jak vysokou újmu veřejného zájmu znamená případné nesplnění povinnosti stavebníka podle § 22 odst. 2 citovaného zákona.

MHMP OPP obdržel od Archeologického ústavu vyjádření ze dne 27.8.2018. Archeologický ústav potvrdil, že mu nebylo před zahájením předmětné stavební činnosti na dotčeném pozemku doručeno žádné oznámení o provádění stavebního či jiného záměru ve výše uvedené lokalitě.

Archeologický ústav ve svém sdělení ze dne 27.8.2017 uvedl: „ ... V k. ú. Újezd u Průhonic byly v minulosti zjištěny archeologické nálezy datované do období neolitu. Považujeme za nepochybné, že se jedná o území s archeologickými nálezy ve smyslu § 22 odst. 2 památkového zákona. Veškerým stavebním či jiným destruktivním zásahům do území s archeologickými nálezy měl předcházet záchranný archeologický výzkum. ...“

Z dokumentace k výstavbě rodinného domu na pozemku [REDAKCE] k. ú. Újezd u Průhonic, ul. Ke Splavu, Praha 4 (duben 2018) a ze sdělení subjektu [REDAKCE] [REDAKCE] ze dne 24.8.2018 MHMP OPP zjistil, že stavebníkem, který nesplnil zákonnou ohlašovací povinnost, je [REDAKCE]

MHMP OPP uvádí, že věc posuzuje výhradně z hlediska památkové péče.

Smyslem záchranného archeologického výzkumu, tak jak jej upravuje § 22 odst. 2 památkového zákona, je nutnost zachránit a zdokumentovat archeologické nálezy jako jedinečný a nenahraditelný pramen poznání života člověka od počátků jeho existence. Základním účelem oznamovací povinnosti je, aby bylo popř. umožněno provést záchranný archeologický výzkum.

Ochranu archeologického kulturního dědictví na území České republiky dále upravuje Úmluva o ochraně archeologického dědictví Evropy (revidovaná; Sbíрка mezinárodních smluv č. 99/2000). Úmluva o ochraně archeologického dědictví Evropy (dále Úmluva) pro Českou republiku vstoupila v platnost dne 23. září 2000. Cílem této Úmluvy (revidované) je ochraňovat archeologické dědictví jako zdroj evropské kolektivní paměti a jako nástroj historického a vědeckého studia. Za tímto účelem se za součásti archeologického dědictví považují veškeré pozůstatky a objekty a jakékoli jiné stopy po lidstvu z minulých období, jejichž uchování a studium umožňuje vysledovat vývoj historie lidstva a jeho vztah k přirozenému prostředí, o nichž jsou hlavními zdroji informací vykopávky nebo objevy a další metody výzkumu lidstva.

Přistoupením k Úmluvě se Česká republika zavázala uplatňovat procedury k povolování vykopávek a dalších archeologických činností a k dozoru nad nimi tak, aby bylo zajištěno, že archeologické vykopávky a průzkumy budou prováděny vědeckým způsobem a za předpokladu, že kdykoli to bude možné, budou se používat nedestruktivní průzkumné metody.

K postihu přestupků podle § 35 odst. 2 památkového zákona je příslušný krajský úřad. Zvýšená míra veřejného zájmu na ochraně archeologického dědictví a jeho zachování je vyjádřena vyšší horní hranicí zákonné sazby, která činí 4 000 000 Kč. Dolní hranice sazby stanovena není.

Skutek, kterého se dopustil odpovědný subjekt, posuzuje MHMP OPP pouze z hlediska památkové péče. Zájem státní památkové péče jakožto zájem veřejný je v daném případě

vyjádřen v památkovém zákoně a v Úmluvě. Chráněným veřejným zájmem je zcela nepochybně je ochrana kulturního dědictví.

Přestupkem je společensky škodlivý protiprávní čin, který je v zákoně za přestupek výslovně označen a který vykazuje znaky stanovené zákonem, nejde-li o trestný čin (§ 5 ZOP).

Neoznámení zahájení stavební činnosti na nemovitosti v památkově chráněném území je za přestupek označeny v ustanovení § 35 odst. 2 písm. f památkového zákona. Formální znak přestupku je v daném případě dán, taktéž znaky stanovené památkovým zákonem jsou naplněny, nejde ani o trestný čin. Přestupek kvalifikoval MHMP OPP jako čin protiprávní, neboť neshledal žádnou okolnost, která by protiprávnost vylučovala. MHMP OPP shledal, že je dán i materiální znak, a sice společenská škodlivost přestupku (k tomu např. rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále jen NSS) ze dne 9. 8. 2012, č. j. 9 As 34/2012 – 28, dostupný na www.nssoud.cz, kde NSS vyslovil, že cit.: „*již stanovením formálních znaků určité skutkové podstaty zákon předpokládá, že při jejich naplnění v běžně se vyskytujících případech bude stupeň společenské nebezpečnosti zpravidla vyšší než nepatrný.*“).

Odpovědný subjekt realizací ve výroku specifikovaných činností na pozemku v území s archeologickými nálezy, aniž by jejich zahájení předem oznámil Archeologickému ústavu, jak mu ukládá § 22 odst. 2 památkového zákona, spáchal přestupek, neboť zákonem stanovenou povinnost řádně nesplnil.

Provedené práce spočívají ve stavbě rodinného domu o celkové výměře 590 m² zastavěné plochy (minimální hloubka základové spáry 0,5 metru do rostlého terénu tzn. po skryvce 0,2 m ornice; u základových pasů pod nosnými stěnami 1,1 m), zahloubeného venkovního bazénu o rozměrech 10,7 x 4,6 x 1,7 metru (d x š x hl.), zahradního jezírka o ploše 129,5 m², výkopů pro přípojky inženýrských sítí a technologie pro odvádění a vsakování dešťové vody – výkop pro vsakovací boxy o objemu 25,2 m³.

Stavba se nachází na mírném jihovýchodním návrší přibližně 200 m od vodoteče (potoka Botiče), což jsou ideální podmínky pro přítomnost sídelních poloh převážně pravěkých kultur.

Rozsah zemních prací lze hodnotit jako značný, vzhledem k zastavěné ploše samotného rodinného domu a plochám jednotlivých výše popsaných prvků předmětné stavby.

Výše uvedeným zásahům do daného pozemku na území s archeologickými nálezy nepředcházela záchranný archeologický výzkum.

Z podkladů ve správním spisu jednoznačně vyplývá, že odpovědný subjekt nesplnil povinnost, která mu je jako stavebníkovi uložena památkovým zákonem. MHMP OPP proto dospěl k závěru a má za prokázané, že v daném případě došlo jednáním odpovědného subjektu, resp. opomenutím, k porušení platné právní úpravy na úseku státní památkové péče.

Odpovědnost za přestupek spáchaný právnickou osobou je dle ustanovení § 20 a 21 ZOP odpovědností objektivní, odpovědností za výsledek, resp. následek bez ohledu na zavinění - otázka zavinění se nezkoumá.

MHMP OPP je však povinen zkoumat naplnění obligatorních znaků objektivní stránky v dané věci dotčené skutkové podstaty, kterými jsou: jednání, následek a příčinná souvislost mezi nimi. Odpovědný subjekt jednal v rozporu se zákonem. Svým jednáním porušil právní povinnost a vyvolal, resp. způsobil protiprávní stav. MHMP OPP má za prokázané, že v daném případě jsou dány všechny shora uvedené obligatorní znaky skutkové podstaty přestupku dle ustanovení § 35 odst. 1 písm. g) památkového zákona a že výše popsaným jednáním se odpovědný subjekt dopustil protiprávního jednání, v jehož důsledku nastal památkovým zákonem předpokládaný škodlivý následek. Odpovědný subjekt tedy spáchal přestupek podle ustanovení § 35 odst. 2 písm. f) památkového zákona, když byly naplněny všechny znaky dané skutkové podstaty tohoto ustanovení.

MHMP OPP konstatuje, že v daném případě odpovědný subjekt porušil zákonnou povinnost na úseku státní památkové péče, neboť realizoval ve výroku tohoto příkazu popsané zásahy na nemovitosti bez zákonem stanoveného postupu. Před zahájením stavební činnosti je zákonnou povinností stavebníka tento záměr oznámit Archeologickému ústavu. Pokud odpovědný subjekt tuto povinnost nesplní, poruší tím památkový zákon, dopustí se protiprávního jednání a spáchá přestupek. MHMP OPP je povinen přestupek projednat a při naplnění materiální a formální stránky přestupku je oprávněn uložit správní trest.

Pokud stavebník, který je právnickou nebo podnikající fyzickou osobou, nesplní oznamovací povinnost uloženou mu § 22 odst. 2 památkového zákona, dopustí se přestupku § 35 odst. 2 písm. f) památkového zákona a příslušný orgán státní památkové péče (v Praze MHMP OPP) mu může uložit v souladu s ust. § 35 odst. 5 písm. b) památkového zákona pokutu až do výše 4 000 000 Kč.

MHMP OPP dospěl k závěru, že v daném případě došlo ze strany odpovědného subjektu k porušení platné právní úpravy na úseku státní památkové péče v oblasti ochrany archeologického dědictví, kde je veřejný zájem na ochraně zvláště vysoký, což je vyjádřeno ve zdvojnásobené horní hranici zákonem stanoveného rozpětí, když limit pro sankční pokutu je stanoven na 4 000 000 Kč.

MHMP OPP při určení druhu správního trestu a jeho výměry přihlížel v souladu s ustanovením § 37 a § 38 ZOP ke všem relevantním kritériím (uvedeným demonstrativním výčtem): k povaze a závažnosti přestupku, k přitěžujícím a polehčujícím okolnostem (§ 39 a § 40 ZOP), k významu a hodnotám dané nemovitosti a k rozsahu způsobené škody, povaze právnické osoby.

NSS v rozsudku č. j. 7 As 71/2010 – 97 ze dne 30. 9. 2010, publ. pod č. 2209/2011 Sb. NSS uvedl, že cit.: „mezi hlediska individualizace trestu v dané věci patří zejména závažnost správního deliktu, význam chráněného zájmu, který byl správním deliktem dotčen, způsob spáchání správního deliktu, jeho následky a okolnosti, za nichž byl spáchán.“

MHMP OPP hodnotil závažnost protiprávního jednání odpovědného subjektu, včetně důsledku, resp. následku tohoto jednání. Předmětná lokalita je územím s archeologickými nálezy. V k. ú. Újezd u Průhonice byly v minulosti zjištěny archeologické nálezy datované do období neolitu. Veškerým stavebním či jiným destruktivním zásahům do daného území měl předcházet záchranný archeologický výzkum. ...“

Na předmětném pozemku byl postaven rodinný dům s celkovou výměrou 590 m² zastavěné plochy, s minimální hloubkou základové spáry 0,5 metru do rostlého terénu tzn. po skryvce 0,2 m ornice; u základových pasů pod nosnými stěnami 1,1 m. Dalším zásahem do terénu bylo vyhloubení venkovního bazénu o rozměrech 10,7 x 4,6 x 1,7 metru a zahradního jezírka o ploše 129,5 m². Byly provedeny výkopy pro přípojky inženýrských sítí a technologie pro odvádění a vsakování dešťové vody – výkop pro vsakovací boxy o objemu 25,2 m³. Z uvedeného vyplývá, že zemními pracemi byla dotčena značná část pozemku.

Ustanovení § 22 odst. 2 památkového zákona má Archeologickému ústavu zabezpečit, aby byl včas informován o zamýšlených zemních a stavebních pracích, aby mohl v časovém předstihu (před zahájením stavebních prací) uplatnit požadavky na záchranu a vědeckou dokumentaci případných archeologických nálezů na území s archeologickými nálezy. Jde při tom o nutnost zachránit a zdokumentovat formou předstihových záchranných výzkumů archeologické nálezy jako jedinečný a nenahraditelný pramen pro poznání života člověka od počátku jeho existence. Tím, že odpovědný subjekt nesplnil svoji zákonem uloženou povinnost, znemožnil Archeologickému ústavu předejít provedením záchranného archeologického výzkumu ohrožení archeologického dědictví ve smyslu Úmluvy.

Jako k polehčující okolnosti správní orgán přihlédl ke skutečnosti, že v případě odpovědného subjektu se jedná o první případ porušení právních předpisů na úseku státní památkové péče v působnosti MHMP OPP.

Z judikatury Ústavního soudu (např. Pl. ÚS 3/02, Pl. ÚS 38/02, I. ÚS 426/0) a Nejvyššího správního soudu (usnesení rozšířeného senátu sp. zn. 1 As 9/2008, ze dne 20. 4. 2010, rozhodnutí sp. zn. 2 As 60/2010, ze dne 11. 8. 2010) vyplývá požadavek, aby správní orgán přihlížel k majetkovým poměrům účastníka řízení do té míry, aby výsledná pokuta byla sice citelným zásahem do majetkové sféry účastníka řízení, nikoliv však zásahem vzhledem ke svému účelu nepřiměřeným, který má likvidační účinky. Při zjišťování osobních a majetkových poměrů má správní orgán vycházet z informací, které vyplynuly v průběhu řízení, či které byly poskytnuty účastníkem řízení. Pokud se správnímu orgánu takových podkladů nedostává, výši pokuty stanoví odhadem. Nejvyšší správní soud ve shora uvedeném usnesení rozšířeného senátu uvedl, že nutnost přihlížet k osobním a majetkovým poměrům neznamená, že by pokuta měla ztratit cokoli z své účinnosti. Aby pokuta naplnila svůj účel z hlediska individuální i generální prevence, musí být citelným zásahem do majetkové sféry pachatele. MHMP OPP konstatuje, že uložena pokuta nemůže být pro odpovědný subjekt likvidační. Jedná se o podnikatelský subjekt a pokuta je ukládána na spodní hranici zákonem stanoveného rozpětí.

MHMP OPP je v rámci vedeného přestupkového řízení vázán základními zásadami, jež ovládají správní řízení, tedy i správní trestání, a jež jsou vyjádřeny zejména v § 2 až § 8 správního řádu. V této souvislosti musí MHMP OPP zdůraznit, že v rámci vedeného správního řízení byl povinen v souladu s tzv. zásadou legitimního očekávání přihlížet i k tomu, jak postupoval ve skutkově shodných nebo obdobných případech, a to z toho důvodu, aby nevznikaly nedůvodné rozdíly, neboť v souladu s ustálenou judikaturou Nejvyššího správního soudu je správní orgán vázán svou rozhodovací praxí, která je základním předpokladem předvídatelnosti činnosti a postupů správního orgánu a jeho rozhodování.

MHMP OPP je oprávněn uložit pokutu za tento přestupek (porušení § 22 odst. 2 památkového zákona) až do výše 4 000 000 Kč. S ohledem na meze správního uvážení a s ohledem na všechny relevantní skutečnosti, s přihlédnutím k závažnosti přestupku a jeho následkům, pak MHMP OPP stanovil vyšší pokuty při dolní hranici zákonného rozpětí, avšak tak, aby uložená sankce působila zejména preventivně. Vzhledem ke všem výše zmíněným úvahám má MHMP OPP za to, že pokuta stanovená při dolní hranici zákonného rozpětí, kdy horní hranice je stanovena ve výši 4 000 000 Kč, bude působit zejména preventivně a výchovně s ohledem na další chování odpovědného subjektu v souvislosti s případným nakládáním dotčenou nemovitostí a splní tak svůj účel.

MHMP OPP se zabýval i otázkou zachování lhůty pro projednání přestupku ve smyslu § 30 odst. 1 písm. b) ZOP. MHMP OPP pro informaci uvádí, že podle ustanovení § 30 písm. b) ZOP činí promlčecí doba 3 roky, neboť dle ustanovení § 35 odst. 5 písm. b) památkového zákona lze uložit správní trest – pokutu s horní hranicí 4 000 000 Kč. Podle ustanovení § 31 odst. 1 ZOP promlčecí doba počíná běžet dnem následujícím po spáchání přestupku. Přestupek dle ustanovení § 35 odst. 2 písm. f) památkového zákona odpovědný subjekt spáchal v přesně nezjištěné době - nejdříve dne 25.11.2015 a nejpozději dne 23.5.2018, kdy na nemovitosti (pozemku) [REDAKCE], k. ú. Újezd u Průhonice, ul. Ke Splavu, Praha 4, zahájila stavební činnost, aniž by před jejím zahájením splnila oznamovací povinnost stanovenou ust. § 22 odst. 2 památkového zákona. Dne 25.11.2015 byla uzavřena veřejnoprávní smlouva o umístění a povolení dotčené stavby (sdělení SPS správa nemovitostí, s.r.o. ze dne 24.8.2018). Dne 23.5.2018 byla dle žádosti ze dne 23.5.2018 (doručena na MHMP OPP 28.5.2018) a dle web. stránek Mapy.cz již stavba rodinného domu téměř dokončena. Běh promlčecí lhůty se k podle ustanovení § 32 odst. 2 ZOP přerušuje oznámením o zahájení řízení o přestupku, vydáním rozhodnutí, jímž je obviněný uznán vinným nebo vydáním rozhodnutí o schválení dohody o narovnání, přičemž přerušením promlčecí doby počíná promlčecí doba nová. Pokud byla promlčecí doba přerušena, odpovědnost za přestupek zaniká nejpozději 5 let od jeho spáchání (§ 32 odst. 3 ZOP).

MHMP OPP postupoval v souladu s ustanovením § 90 ZOP a § 150 správního řádu a za spáchaný přestupek uložil odpovědnému subjektu správní trest pokuty formou příkazu, jehož vydání je prvním úkonem v řízení. Pro daný postup byly naplněny zákonné předpoklady, neboť řízení dle § 35 odst. 1 písm. g) památkového zákona je řízením z moci

úřední a skutkové zjištění ve věci má MHMP OPP za dostatečné. Protože je vydání tohoto příkazu prvním úkonem v řízení, neuložil MHMP OPP odpovědnému subjektu povinnost nahradit náklady řízení (§ 150 odst. 4 správního řádu).

Vzhledem k výše uvedenému rozhodl MHMP OPP jak je uvedeno výše.

Poučení:

Proti tomuto příkazu lze podat odpor, a to do 8 dnů ode dne jeho oznámení k Magistrátu hlavního města Prahy, odboru památkové péče. Lhůta pro podání odporu počíná běžet podle ustanovení § 40 odst. 1 písm. a) správního řádu dnem následujícím po dni, kdy byl odpor doručen.

Doručení písemnosti upravují ustanovení § 23 a § 24 správního řádu, která stanoví, že nebyli-li adresát tohoto příkazu zastiženi, příkaz se uloží v provozovně provozovatele poštovních služeb. Jestliže si adresát uložený příkaz ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byl příkaz k vyvednutí v provozovně provozovatele poštovních služeb připraven, nevyvedne, považuje se příkaz podle ustanovení § 24 odst. 1 správního řádu za doručený posledním dnem této lhůty (od tohoto dne běží v daném případě lhůta pro podání odporu).

Podle ustanovení § 17 zákona č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, ve znění pozdějších předpisů, je dokument, který byl dodán do datové schránky, doručen okamžikem, kdy se do datové schránky přihlásí osoba, která má s ohledem na rozsah svého oprávnění přístup k dodanému dokumentu. Nepřihlásí-li se ve lhůtě do 10 dnů ode dne dodání do datové schránky, považuje se dokument za doručený posledním dnem této lhůty.

Podáním odporu se příkaz ruší a řízení pokračuje. Lhůty pro vydání rozhodnutí začínají znovu běžet dnem podání odporu. Zpětvzetí odporu není podle ustanovení § 150 odst. 3 správního řádu přípustné. Příkaz, proti kterému nebyl podán odpor, se stává pravomocným a vykonatelným rozhodnutím.

Mgr. Jiří Škalický
ředitel odboru

podepsáno elektronicky
otisk úředního razítka

Rozdělovník:

Doručuje se do datové schránky do vlastních rukou:

